

KWARTALNIK ISSN 1509-3735

TARNOGRODZKI

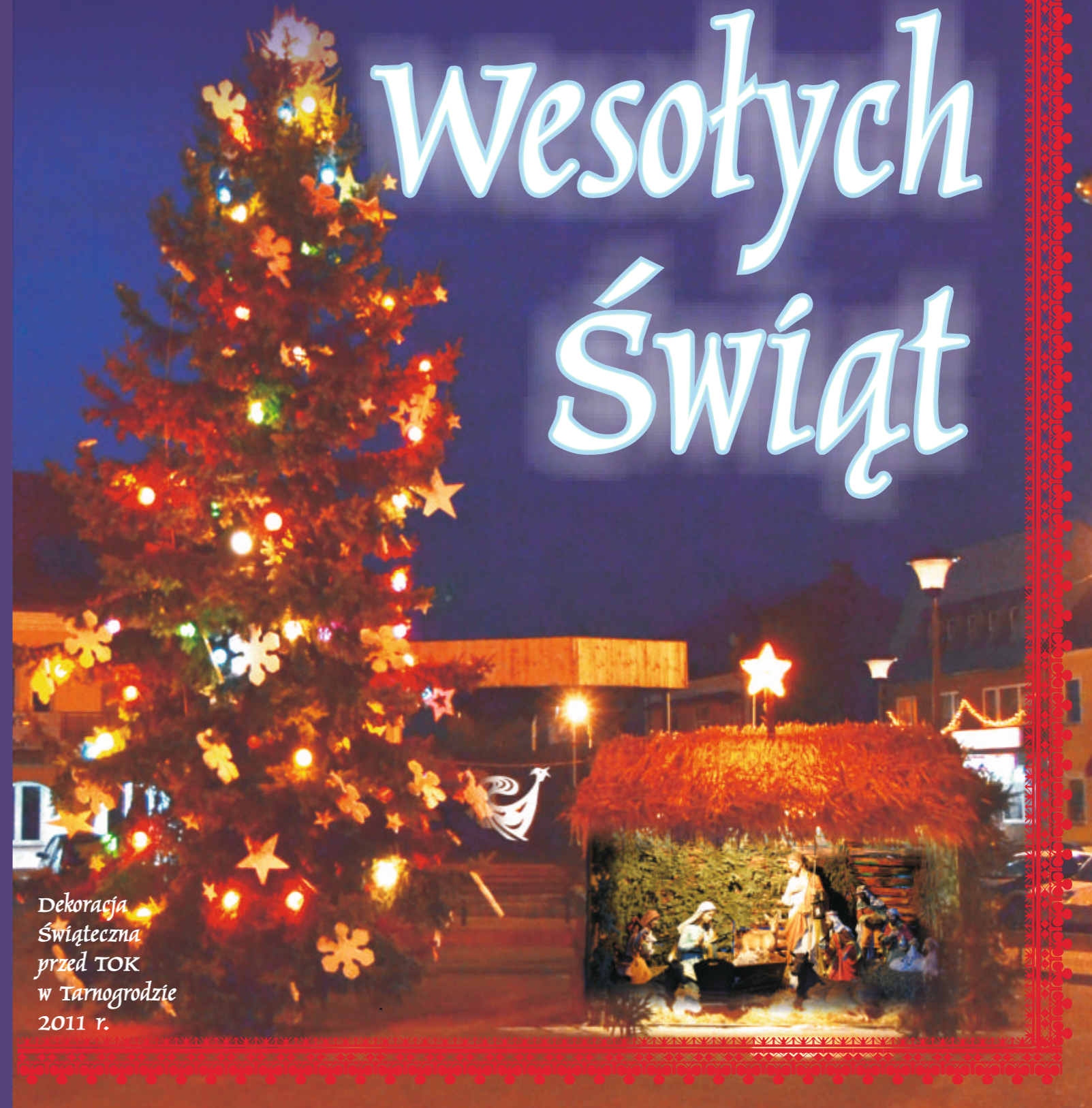
NUMER 49

ROK XII

2011

Wesołych Świąt

Dekoracja
Świąteczna
przed TOK
w Tarnobrodzie
2011 r.

*Niech ten szczególny czas
Świąt Bożego Narodzenia
będzie dla nas okazją
do spędzenia miłych i radosnych chwil
w gronie najbliższych
w atmosferze pełnej miłości
i wzajemnej życzliwości.
A Nowy Rok, by stał się czasem
spełnionych nadziei i marzeń*

życzą

*Przewodniczący Rady Miejskiej
Jan Pawlik*

*Burmistrz Tarnogrodu
mgr inż. Eugeniusz Stróż*

Święta, święta!

Codzienne zabieganie,
Porządki, zakupy, pranie...
Ta tradycja świętowania
Ludzi do wysiłku skłania.
Powiem to dzisiaj szczerze,
Lubię te święta- „wigilijną wieczerzę”.
Rodzinka cała zasiądzie przy stole,
Zapalimy świece jak w magicznym kole,
Przeczytamy Ewangelię, zaśpiewamy kolędę,
Połamiemy opłatek z miodem
Biały obrus a sianko pod spodem.
Ta tradycja od lat się nie zmienia,
Wszyscy, wszystkim składają życzenia.
Życzymy zdrowia, spokoju, „rogu obfitości”,
Z uśmiechem do domu zapraszamy gości.
Tylko postne potrawy, jak w Wigilię przystało,
Olejem okraszone, aż się jeść zachciało.
Jest kapusta z grochem i dwa dania z ryby,
Barszczyk z uszkami, kasza i grzyby,
Pampuchy, śledzie ze trzy rodzaje,
Fasola tak gęsta aż w niej łyżka staje.
Słodka kutia z makiem, miodem, bakaliami,
Pyszne strudelki z różnymi nadzieniami
A do picia kompot, owocowy susz,
Zanim to się pozjada, to ‘Pasterka” już.
Cichutko, cichutko aniołek sfrunął z nieba,
Położył prezenty, pod choinką, gdzie trzeba.
Wielka świąteczna radość ogarnęła nas,
Śpiewamy pastoralki, kolędy, do kościoła czas!
Wyjście do kościoła wzbogaca i duszę i ciało,
Po takim marszu dobrze będzie się spało...
Szczęśliwych, zdrowych, wesołych świąt!

María Kucharska

Boże Narodzenie 2011 r.

DATA NARODZIN JEZUSA CHRYSYSTUSA

Wielowiekowa tradycja chrześcijańska wiąże narodziny Jezusa Chrystusa z dniem 25 grudnia roku 1 p.n.e. Datowanie to nie opiera się jednak na przesłankach historycznych i jest jedynie wynikiem późniejszej tradycji Kościoła. Najprawdopodobniej Jezus Chrystus urodził się pomiędzy 8 r. p.n.e., a 2 r. p.n.e.

Jedyne źródła, jakie pozwalają w przybliżeniu datować narodziny Jezusa, to dwie spośród ewangelii Nowego Testamentu: Ewangelia Mateusza i Łukasza, które podają nieliczne informacje na temat narodzin Jezusa. Pozostałe ewangelie nowotestamentowe nie wspominają nic na ten temat, zaś pozakanoniczne ewangelie apokryficzne, zwłaszcza Ewangelie dzieciństwa uważane są przez historyków za niewiarygodne jako źródła dla rekonstrukcji historycznej. Problemem, na jaki napotykają historycy badający oba źródła, są rozbieżności w poszczególnych wersjach. Wedle Ewangelii Mateusza 2,1 Jezus urodził się jeszcze za życia króla Heroda, podczas gdy wedle Ewangelii Łukasza 2,1 Jezus urodził się w czasie trwania spisu ludności, kiedy władcą Syrii był Kwiryniusz. Z pozostałych źródeł epoki wiemy, że Herod zmarł w 4 roku p.n.e., zaś Kwiryniusz przeprowadził spis ludności na przełomie roku 6 i 7 n.e.

Wedle Ewangelii Mateusza 2,1 Jezus urodził się „w Betlejem w Judei za panowania króla Heroda”. Zgodnie z danymi historyka Józefa Flawiusza (por. „Dawne dzieje Izraela” XVII,6,4 i 9,3) Herod Wielki zmarł przed świętem Paschy poprzedzonym zaćmieniem Księżyca (między 12 marca i 11 kwietnia 4 p.n.e. wedle wyliczeń Keplera). Dalej ewangelista pisze, że Herod zmarł, kiedy Jezus jako dziecię wraz z rodziną przebywał w Egipcie. Tak więc na podstawie tego świadectwa można przyjąć, iż narodziny Jezusa miały miejsce tuż przed bądź w roku 4 p.n.e.

Autor Ewangelii Łukasza utrzymuje, że Jezus urodził się w Betlejem w czasie trwania spisu powszechnego zarządzanego przez Oktawiana Augusta, kiedy zarządcą Syrii był Kwiryniusz. Za Augusta odbyły się

3 spisy ludności: w 28 p.n.e., 8 p.n.e. i 14 n.e.; żaden z nich jednak nie był, jak utrzymuje autor Ewangelii Łukasza, spisem obejmującym całe Imperium, podczas którego każdy miałby wrócić do miejsca pochodzenia swoich przodków.

O Kwiryniuszu wiadomo, że był konsulem w 12 r. p.n.e, a jako były konsul mógł po 5 latach zostać namiestnikiem prowincji (por. Kasjusz Dio Historia rzymska ks. 53). Józef Flawiusz podaje, że Kwiryniusz był legatem Syrii w latach 6 – 10 r. n.e., (por. Dawne dzieje Izraela XVII, 3,5 i XIX,1). Tak więc wedle autora Ewangelii Łukasza Jezus miałby się urodzić w roku 6 n.e. bądź 7 n.e., czyli 10-11 lat po dacie proponowanej przez Ewangelię Mateusza.

W 1764 r. odnaleziono w Tivoli inskrypcję, przechowywaną dziś w Muzeum Laterańskim, z której zdaje się wynikać, że Kwiryniusz dwa razy był legatem Syrii. Autor Encyklopedii (loc. cit. str.570) uważa, że po raz pierwszy w latach oznaczonych na liście cyfrą cztery, zaś sir William Ramsay (podręczna Encyklopedia Biblijna Poznań 1960 t. I str.232) na podstawie inskrypcji na dwóch kamieniach pochodzących z Antiochii Pizydyjskiej (odkrytych w 1912 i 1913 r.), że w 10 – 8 p.n.e.

Chrześcijański autor Tertulian (160 – 230 n.e.) utrzymywał, że spisu dokonał Sencjusz Saturninus (8 – 6 p.n.e.). Ponieważ kolejny namiestnik Warus zastąpił go w 25 roku ery Augusta, liczonej od bitwy pod Akcjum, daje to jesień 6 p.n.e jako najpóźniejszy termin końca spisu. Możliwe jest również, że w zdaniu Łk 2,2; (grec. Aute he apographe prote egeneto hegemonuontos tes Syrias Kyreniu) – greckie „prote” nie odnosi się do „apographe” („pierwszy spis”), lecz oznacza „proton” (odpowiednik łac. prius): „wpierw”. Zdanie znaczyłoby: „Spis ten odbył się zanim namiestnikiem Syrii był Kwiryniusz.”

Kwiryniusz znany był z lokalnego spisu w 6 n.e., kiedy w Palestynie wybuchł na tym tle bunt; ewangelista Łukasz być może zaznaczał, że nie o ten spis

chodzi. Taka interpretacja czyni zbędnymi poszukiwania okresu namiestnictwa Kwiryniusza za życia Heroda.

Najstarsza identyfikacja dnia 25 grudnia z dniem Bożego Narodzenia zawarta jest we fragmencie dzieła przypisywanego Teofilowi z Antiochii (około 180 n.e.), być może interpolowanym (nieautentycznym), zachowanym w „Centuriach Magdeburgskich” (XVI w.). Istnieją świadectwa, że w Rzymie po raz pierwszy obchodzono święto Bożego Narodzenia dopiero w roku 354 n.e., zaś na wschodzie Cesarstwa Rzymskiego za dzień narodzin Jezusa uznawano 6 stycznia.

Hipolit z Rzymu około 202 n.e. pisał w komentarzu do Ks. Daniela 4,23: „Chrystus narodził się w środę 25 grudnia, w 42 roku panowania Augusta”. Nie wiadomo, czy „panowanie” to liczyć należało od przyznania Oktawianowi tytułu Augusta (łac. „czciogodnego”) co nastąpiło 16 stycznia 27 p.n.e., czy od zwycięskiej bitwy pod Akcjum (2 września 31 p.n.e.). W pierwszym wypadku byłoby to ok. roku 14 n.e.,

w drugim jeszcze wcześniej. 25 grudnia przypada w środę w latach: 9 p.n.e., 3 p.n.e. i 9 n.e. Trudno jednak ocenić, skąd Hipolit czerpał swoje informacje. Inny chrześcijański pisarz Klemens z Aleksandrii około 200 n.e. wskazywał, w ślad za wcześniejszymi autorami, datę 25 egipskiego miesiąca Pachons 28 roku panowania Augusta lub 24 czy 25 egipskiego miesiąca Pharmuti (19 lub 20 kwietnia tegoż roku). Sam opowiadał się za datą (według późniejszych przeliczeń) 17 listopada 3 p.n.e., środa.

Erę „od narodzenia Chrystusa” (Anno Domini), a co za tym idzie, rok 1, jako pierwszy rok po narodzinach Jezusa z Nazaretu, wprowadził w 525 r. urodzony w Scytii Mniejszej ormiański zakonnik Dionysius Exiguus (Dionizjusz Mniejszy), pracujący na polecenie papieża Jana I, przyjmując 25 grudnia 753 roku aUc (Ab Urbe condita – od założenia Rzymu) za datę narodzin, a rok 754 aUc za rok 1 n.e.. Ponieważ nie wprowadził roku zerowego, rok narodzin stał się rokiem 1 p.n.e.

/źródło:wiki/

Obchody Święta Niepodległości w Tarnogrodzie

Każdego roku 11 listopada staram się uczestniczyć w uroczystościach związanych z odzyskaniem przez Polskę niepodległości.

Jest to wielkie, narodowe święto wszystkich Polaków, jest to radość z odzyskania utraconej na skutek zaborów niepodległości. Tę niepodległość po 123

latach niewoli wywalczyli sami Polacy, potomkowie powstańców z lat 1830 i 1863, wykorzystując ku temu sprzyjające okoliczności historyczne. Społeczeństwo Tarnogrodu, również i w tym roku, uczciło już 93. rocznicę odzyskania niepodległości.

Na placu przed Tarnogrodzkim Ośrodkiem Kultury (TOK) zebrały się poczty sztandarowe, przedstawiciele lokalnych władz, kombatanci, uczniowie szkół naszej gminy, orkiestra strażyacka oraz mieszkańcy Tarnogrodu. Zgromadzenie przeszli do kościoła pw. Przemienienia Pańskiego, delegacje złożyły wiązanki kwiatów przed pomnikiem Powstańców Styczniowych, wszyscy uczestniczyli w uroczystej mszy św. w intencji Ojczyzny. Po nabożeństwie udaliśmy się do TOK, gdzie po odegraniu hymnu państwowego, pani Dyrektor Renata Ćwik odczytała nazwiska odznaczonych druhów-straż-

ków, a Burmistrz Tarnogrodu pan Eugeniusz Stróż dokonał aktu dekoracji. Złotym Medalem Za Zasługi Dla Pożarnictwa odznaczeni zostali: Majcher Józef (OSP Luchów Dolny), Kwiatkowski Piotr (OSP Różaniec Pierwszy), Józef Czarny (OSP Tarnogród). Srebrnym Medalem Za Zasługi Dla Pożarnictwa: Dworniczak Józef (OSP Różaniec Drugi), Kordyjak Mieczysław (OSP Różaniec Drugi), Larwa Janusz (OSP Różaniec Drugi), Marczak Piotr (OSP Wola Różaniecka). Brązowy Medalem Za Zasługi Dla Pożarnictwa: Grelak Rafał (OSP Wola Różaniecka), Larwa Konrad (OSP Luchów Górny), Mulawa Tomasz (OSP Tarnogród), Karaś Grzegorz (OSP Luchów Dolny), Krzychowiec Grzegorz (OSP Luchów Dolny). Odznaką Strażak Wzorowy: Hałas Łukasz (OSP Luchów Górny), Nocek Adam (OSP Różaniec Pierwszy), Bartosik Kamil (OSP Tarnogród), Myszkowiak Sławomir (OSP Wola Różaniecka), Grasza Jacek (OSP Różaniec Pierwszy), Malewski Michał (OSP Tarnogród), Komosa Sławomir (OSP Różaniec Pierwszy)

Po odprowadzeniu sztandaru OSP Tarnogród rozpoczął się montaż słowno-muzyczny przygotowany i wykonany przez nauczycieli i uczniów Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie. Bardzo pięknym i jakże wymownym mottem tej uroczystości wybranym przez prowadzących były słowa: „NIEPODLEGŁA- NIEPOKORNA”. Świadczą one, że przewijająca się w montażu tematyka nie dotyczyła tylko daty 11.11.1918 r., lecz była i jest wciąż aktualna, także w czasach obecnych.

Wierszem o Ojczyźnie wygłoszonym przez Dyrektora Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie pana Janusza Skubisza rozpoczęła się dla wszystkich uczestników wspólna lekcja historii i patriotyzmu. W treściach wierszy deklamowanych przez uczniów, w tekstach śpiewanych pieśni i w słowie mówionym słyszeliśmy o faktach historycznych, które doprowadziły do odzyskania niepodległości. Ukazano również nieugiętość i wielki hart ducha Polaków, którzy wielokrotnie składali swoje często młode życie na ołtarzu Ojczyzny. Cytowano także słowa Wielkich Polaków – Jana Pawła II, który powiedział:

„Ojczyzna to jest nasze być i nasze mieć” oraz Józefa Piłsudskiego mówiącego m.in.: „Nie ma Europy sprawiedliwej bez niepodległej Polski”. Są to słowa pełne głębokiej prawdy historycznej, ponieważ: „Naród, który nie pamięta swojej historii, bardzo szybko idzie ku zagładzie”. Każdy Polak powinien je znać i zapamiętać. Cała treść powyższego montażu przesycona była patriotyzmem i troską o dobry byt naszego kraju. Patriotyzm ukazany w utworach ma charakter ponadczasowy, obejmuje wszystkie minione potrzeby i tęsknoty narodu oraz dotyka problemów obecnie nękających naszą Ojczyznę. Wyraża to jeden z utworów śpiewanych, w którym słychać niepokój o wartości moralne i słabnący patriotyzm. Patriotą się nie bywa, patriotą jest się zawsze.

Dlatego ducha patriotyzmu należy ciągle pielęgnować i przekazywać młodym pokoleniom Polaków.

Pięknym przykładem tego była nasza tarnogrodzka uroczystość, w której obok uczniów wystąpili również ich nauczyciele: p. Wanda Fusiarz, p. Bogusława Lis, p. Wioletta Książek, p. Andrzej Kusiak i p. dyr. Janusz Skubisz. Sentencja: „Słowa uczą, a przykłady pociągają” znalazła odzwierciedlenie właśnie podczas tej uroczystości.

Po zakończeniu montażu poetycko-muzycznego wystąpiła Strażacka Orkiestra Dęta.

Udział w powyższych uroczystościach wskazuje, że dla nas Polaków Niepodległość Ojczyzny jest wartością bezcenną, jest manifestacją naszej narodowej dumy i przywiązaniem do suwerennego państwa.

Emerytowana nauczycielka:
Joanna Bartosz

W tym numerze Kwartalnika rozpoczynamy prezentację cyklu:

Przydrożne kapliczki w gminie Tarnogród

przygotowanego przez uczniów

Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie - Rok szkolny 2010/2011

Prezentacja Projektu Edukacyjnego pt.: „Przydrożne kapliczki w gminie Tarnogród”

Prezentację przygotowali: Angela Czarnecka, Agnieszka Szul, Dominika Podsada, Katarzyna Korpala, Julita Zajac, Mateusz Szabat, Koordynator: s. Jadwiga Anna Tabor

CZĘŚĆ PIERWSZA Różaniec Drugi

Kapliczka znajduje się na trasie Tarnogród-Różaniec - około 4 km od Tarnogrodu, po prawej stronie szosy i przy drodze polnej prowadzącej do wsi Różaniec, na działce polnej pana Jana Małka.

DOKŁADNY OPIS

Jest to betonowa kapliczka z krzyżem u szczytu, którego zakończenia belek mają kształt kulisty.

Krzyż jest postawiony na cokole o wysokości 1 m, który stanowi przedłużenie kapliczki o wysokości 90cm. Wewnątrz kapliczki znajduje się figurka Najświętszej Maryi Panny. Całość jest oparta na betonowym fundamencie w kształcie stopnia.

Na frontowej części stopnia wygrawerowano datę: „1908r.”. Na frontowej części cokołu jest napis: „Od Powietrza Głodu Ognia I Wojny Wybaw Nas Panie”. Nieco niżej widnieje inny napis o treści: „Fundatorzy Tej Figury Ci Którzy Pracują w Ameryce”. Kapliczka ogrodzona jest metalowym dru-

tem, zamocowanym 30 cm nad ziemią na betonowych słupkach.

Organizatorem budowy był pan Stanisław Gurdziel.

Kapliczka znajdująca się na posesji pana Romana Kowalczyka w Różańcu Drugim.

DOKŁADNY OPIS

Kapliczka z wnęką, w której znajduje się figurka Matki Boskiej z Dzieciątkiem, stoi na podstawie trójstopniowej. W górnej części kapliczki jest krzyż kamienny. W dolnej części pod wnęką widnieje napis: „Pod twoją obronę uciekamy się Święta Boża Rodzicielko”. Fundatorami byli emigranci ze wsi Różaniec, którzy przebywali w Ameryce. Kapliczka została wybudowana w 1906 roku. Organizatorem budowy był pan Stanisław Gurdziel.

Teatry wiejskie w swojej stolicy

Sejmik Teatrów Wsi Polskiej w Tarnogrodzie to jedna z najstarszych imprez folklorystycznych w województwie. Decyzją Komitetu Stałego Rady Ministrów – poprzedzoną akceptacją Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego – został włączony do programu kulturalnego Prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej. Impreza zyskała prawo używania oficjalnego logo Prezydencji, a przez to szansę europejskiej i światowej promocji.

Sejmik to prezentacja przedstawień teatralnych, wspaniała oferta kulturalna – poznanie tradycji i obrzędów z różnych regionów Polski. Mamy moż-

liwość obserwowania od dawna niewykonywanych czynności gospodarskich. Prezentują je na scenie ludzie, którzy zajmowali się tym przez większą część życia. W zespołach pracują różne pokolenia – jest szansa, że młodzi ludzie będą kontynuatorami, ocalą od zapomnienia gwarę, stroje oraz obrzędy, takie jak: gody, zapusty, noc świętojańska, wicie wianków, chodzenie z gwiazdą, wesele, chrzciny, ostatni różaniec itp. oraz prace wiejskie: darcie pierza, prządki, kiszzenie kapusty, kopanie kartofli itp. Trudno do czegoś porównać polskie zjawisko teatrów wiejskich, bo to w Europie ewenement, by wiekowe gospodynie zbierały się na wsiach na próbie teatralnej. A zbierają się po to, by odtwarzać dawne obrzędy. Często są to rytuały od lat zapomniane i przekazywane w tradycji ustnej z pokolenia na pokolenie. Klasyczny spektakl wiejskiego teatru obrzędowego to teatr opowieści. Wyjątkowość tych „spektakli” polega na tym, że wszystko, co dzieje się na scenie, nie do końca jest teatrem. Istotą wiejskich zespołów jest to, że powstają z potrzeby serca i kultywowania zagrożonej tradycji. Odgrywa się dawne obrzędy tak, jak faktycznie wyglądały. A że dzieje się to na scenie, świadczy tylko o tym, że w innej rzeczywistości nie ma już dla nich miejsca. Ruch teatrów wiejskich ma w Polsce długą przedwojenną historię. Zainicjowany został po to, by ocalić tożsamość narodową i etniczną poszczególnych regionów. Kilka razy w roku w różnych częściach Polski odbywają się regionalne przeglądy wiejskich zespołów, a najlepsze z nich spotykają się w Tarnogrodzie na Ogólnopolskim Sejmiku Teatrów Wsi Polskiej. To jedyna okazja, by zobaczyć je na żywo.

W tegorocznym XXVIII Ogólnopolskim Sejmiku Teatrów Wsi Polskiej udział wzięło 12 zespołów, około 300 wykonawców. Impreza połączona była z Jubileuszem 55-lecia Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury – tegorocznego laureata Nagrody Honorowej im. Oskara Kolberga za zasługi dla kultury ludowej – oraz 35-leciem działalności Tarnogrodzkiej Kapeli Ludowej. Nie obyło się bez szampana, miłych wspomnień i planów na przyszłość. Po czym nastąpiła właściwa część trzydniowego przeglądu. Na zakończenie każdy z zespołów otrzymał nagrody pieniężne i upominki rzeczowe ufundowane przez patronów i sponsorów sejmiku.

KOMUNIKAT

RADY ARTYSTYCZNEJ XXVIII OGÓLNOPOLSKIEGO SEJMIKU TEATRÓW WSI POLSKIEJ

Tarnogród, 16 października 2011 r.

RADA ARTYSTYCZNA w składzie:

Przewodniczący:

Lech Śliwonik - teatrolog

Bożena Suchocka - reżyser

Katarzyna Smyk - folklorysta

Edward Wojtaszek - reżyser

Tomasz Nowak - etnomuzykolog

po obejrzeniu 12 przedstawień i omówieniu z zespołami – w trakcie spotkań warsztatowych – problemów pracy teatralnej, postanowiła przyznać nagrody zespołowe.

**Nagrody ufundowane przez sponsora sejmików
POLKOMTEL „PLUS” /po 1000 zł/ otrzymują:**

- Zespół Obrzędowy „Kowalanki” z Kowali - „Pranie” za prawdę sceniczną i naturalność oraz umiejętność operowania znakiem teatralnym.
- Teatr Młodych im. W. Bogusławskiego z Lubochni - „Żniwa jakich młodzi nie widzieli” za inte-

resującą rekonstrukcję zwyczajów i obrzędów związanych ze żniwami.

- Zespół Śpiewaczo – Obrzędowy z Ożarowa - „Wieczór paniński – od kuchni” za wysokie walory literackie obrazka dramatycznego - „Wieczór paniński – od kuchni” portretującego lokalne środowisko.

**Nagrody ufundowane przez Ministra Kultury i
Dziedzictwa Narodowego /po 1000 zł/ otrzymują:**

- Teatr Ludowy „Tradycja” z Okleśnej - „Kręć się kręć wrzeciono” za znakomite wpisanie się w najwyższy poziom polskiego kabaretu.
- Zespół Obrzędowy z Łazor - „Zmówiny” za obronę postaw bohaterów dokonujących nieoczywistych moralnie wyborów.
- Zespół „Malinki” z Orli - „Wydawanie sieroty za mąż” za urodę plastyczną przedstawienia i bogactwo muzycznego repertuaru związanego z obrzędem weselnym.

Rada artystyczna

Nagrody ufundowane przez Marszałka Województwa Lubelskiego /po 1000 zł/ otrzymują:

- Regionalny Teatr Dramatyczny z Luzina - „Śpiące wojsko” za udaną realizację dramatu podejmującego problemy tożsamości Kaszubów oraz ich polskiego patriotyzmu.
- Zespół Folklorystyczny „Smólnik” ze Smólnika - „Po obłożynach w karczmie” za rekonstrukcję kolbergowskiego zapisu zwyczaju obłożyn oraz jego udaną teatralizację.
- Zespół KGW z Trzcianca - „Dożywocie babki” za zbudowanie przy pomocy skromnych środków inscenizacyjnych wzruszającego obrazu trudnego momentu w życiu rodziny.

Nagroda Burmistrza Tarnogrodu /1000 zł/

- Regionalny Zespół „Podegordzie” z Podegordzia - „Powrót parobków z jarmarku godniego” za niezwykle piękne, dynamiczne i pełne energii widowisko przedstawiające obyczajowość wielowarstwowej społeczności wiejskiej.

Nagroda Starosty Biłgorajskiego /1000 zł/

- Zespół Pieśni i Tańca „Leśnianie” z Kamiennej Góry - „Wesele świętokrzyskie – wprowadziny i ocepiny” za pełną wzniosłości teatralizację

obrzędu wesela oraz ukazanie jego społecznego i indywidualnego wymiaru.

Nagroda Dyrektora Wojewódzkiego Domu Kultury w Lublinie /750 zł/

- Zespół Obrzędowy z Godziszowa - „W stolarni u Matusa” za umiejętność budowania wyrazistych postaci scenicznych w obrazie podnoszącym wartość autorytetu w życiu społeczności wiejskiej.

Rada Artystyczna serdecznie dziękuje organizatorom XXVIII Ogólnopolskiego Sejmiku Teatrów Wsi Polskiej, czyli Zarządowi Głównemu Towarzystwa Kultury Teatralnej, Tarnogrodzkiemu Ośrodkowi Kultury, Tarnogrodzkiemu Towarzystwu Regionalnemu, Burmistrzowi Tarnogrodu, Wojewódzkiemu Ośrodkowi Kultury w Lublinie. Dziękujemy za wsparcie finansowe patronom i sponsorom: Ministerstwu Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Marszałkowi Województwa Lubelskiego, Staroście Biłgorajskiemu, Wojewódzkiemu Ośrodkowi Kultury w Lublinie, Burmistrzowi Tarnogrodu oraz Polkomtelowi „Plus”.

LISTY DO ŚWIETEGO MIKOŁAJA

Drogi Święty Mikołaju !

Ty, co mieszkasz w dalekim kraju, chciałabym spytać, jak Twoje zdrowie ? Ja miewam się superancko! Dziękuję Ci za poprzednie prezenty. Moja prośba na ten rok jest nie z tej ziemi. Chcę, żeby na całym świecie Boże Narodzenie było dniem szczególnym, bo nie każda rodzina może świętować Wigilię tak jak ja. Niektóre dzieci nie mają taty lub mamy. Niektórym brakuje pieniędzy, żeby przygotować święta, a jeszcze inni nie mają domu. Pragnę, aby do tych rodzin, w których brakuje rodziców, powrócili oni, kto nie ma pieniędzy, niech od tej chwili dobrze zarabia, Ci, co nie mają domu, niech ten dom odnajdą. I jeszcze jedna prośba, drogi Mikołaju, chcę, żeby w moim domu dalej panowała miłość i pokój. Na zbliżające się święta Narodzenia Bożej Dziecinicy życzę Ci dużo zdrowia i ubieraj się ciepło, bo w Tarnogrodzie już zima. Do zobaczenia za rok. Pamiętająca o Tobie

Kornelia Wojtków

Drogi św. Mikołaju!

Kochany Mikołaju, tęsknię za Tobą i zwracam się do Ciebie z uprzejmą prośbą. Chciałabym, abyś pomógł mi spełnić życzenia innych dzieci.

Na całym świecie jest dużo małych istot, które nie mają mamy i taty. Jest im źle i czują się samotne.

Moim marzeniem jest, aby każde dziecko znalazło swój dom i czuło się kochane.

Gorąco Cię pozdrawiam i czekam na Ciebie św. Mikołaju.

Wiktoria Zarosa, Kl. IV B

TA NASZA JESIEŃ...

Spójrzmy na pejzaż jesienny Edwarda Sytego. Niebo na nim syczy, kotłuje się, nie pozwala się przedostać promieniom – pisze Agnieszka Kania

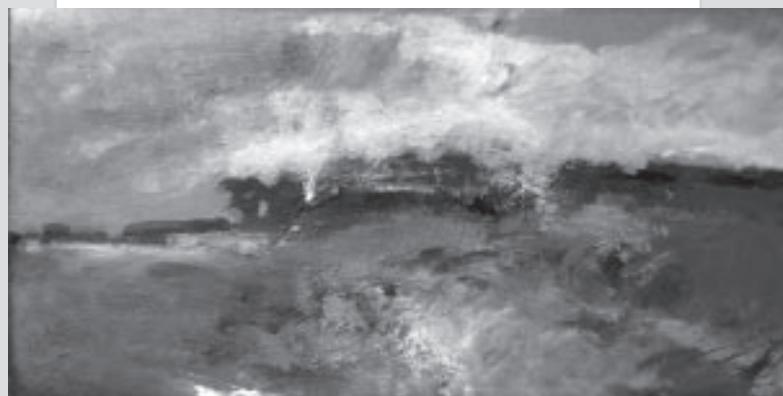
Listopad przyszedł ciszej niż zwykle. Najpierw zaszeleścił orzech. Potem sroka potknęła się na prostej drodze, pająk wpadł do miski z mlekiem, ale szybko się pozbięrał. I uciekł. Żółw wyszedł na spacer i zaginął. Ponoć się zakopał pod gruszą.

- Żółwie mnie nic nie obchodzą – ogłosił sąsiad Edek. – Ale ten szedł po moim zagonie, na rogu wyraźnie przyśpieszył, ukradł trzy marchewki i jak nie wskoczy pod liście! O, tam – wskazał ręką.

Maciejki odetchnęły smutno, pozdrowiły pigwy, takie spocone, pożółkłe, przygotowane do lotu na zimę. A wszyscy święci wyciągnęli dłonie, będą je ogrzewać w blasku świec. I narzekać na sztuczne kwiaty, liczyć przechodniów na cmentarzu, czasem pomyłką uśmiechy ze spóźnionymi łzami i powrócą do swoich komnat. Jeszcze ciemniejszych, pomalowanych pamięcią – niepamięcią na czarno. I tylko gdzieś w oddali zamigocze czerwone światło. Bo ktoś postawi lampion na ścieżce.

Czerwone światło błąka się też po obrazach Edwarda Sytego, tych ostatnich, z cyklu „Malowany Wschód”. Przeskakuje z płótna na płótno, potraça zrudziałe brązy, migocze, rozpycha się, przybiera na wadze, zupełnie jak koty wieśniaki przed zimą.

Spójrzmy na pejzaż jesienny. Niebo na nim syczy, kotłuje się, nie pozwala się przedostać promieniom. Do tego jeszcze puścił się deszcz ze śniegiem. Czerwień nie czuje się tu pewnie, tym bardziej, że artysta zbudował ją z kilku zaledwie kresek. Lecz i tak stała się jedyną czułością umierającego krajobrazu. Ostatnią nadzieją na tle furkotu, świstu, łomotu spętłonych, potarganych chmur, poprzewracanych krzaków i dogorywających łąk. Ta pulsująca plama odbija się też od brudnych wrzosów i od sośniny tańczącej na piaskach, i od pojedynczych dębów, podobnych do manekinów w sklepie ze starzyzną.

Jak okiem sięgnąć, granatowieją nagie pola, gdzieś tylko ożywione oziminą. Chwieją się kałuże, wkręcają się ścieżki i drożyny, kopce ziemniaków stają na palcach, wywyższają się, rosną. Szumią gałęzie, opadają liście, szronią się trawy. I drżą z zimna chochoły, a wiatr wygrywa na nich etiudy. Gdzieś daleko twardnieją fioletowe ściany chału-

py, która maleje, pochyla się i zlewa się z ciasnym zastępem drzew. Po parapecie zaś turla się krwawa plamka, bardzo wyraźna. Ktoś otworzył okno, można więc usłyszeć, jak Kora rozmawia z Demeter, zupełnie jak w „Nocy listopadowej” Wyspiańskiego: „Z tajemnic moich, matko, znaj: Jest inny tamten kraj, kędy są wiecznotrwałe siły; z tych coraz nowy rośnie pęd i wszędą, i będą rodziły”.

Cykl obrazów „Malowany Wschód” aż wzrusza polskością. Kiedy na nie patrzę, stają mi przed oczami książki Stefana Żeromskiego: „Syzyfowe prace”, „Ludzie bezdomni”, „Popioły”. „Ich lektura wzbudza zawsze – pisał kiedyś Jarosław Iwaszkiewicz – jakiś wewnętrzny ogień, który ogrzewa od środka”.

Malarstwo Edward Sytygo też kipi od uczuć. Niby nic – ot, pejzaż letni. Po lewej złocą się zboża, zbudowane z grubych warstw farby rozproowanej szpachlą. Łany to różowieją, to pąsowieją, kładą się na wznak lub odpoczywają na jednym boku. I dojrzewają w słońcu. A po prawej stronie obrazu, ale niesymetrycznie, przyszło już późne popołudnie, takie zacienione. „Cienie są tak samo nasycone barwą jak światła – dowodził John Ruskin – ktokolwiek je przedstawia jako przytłumione lub zgaszone odcienie światła, przedstawia je fałszywie”.

Edward Syty stworzył cienie z soczystych błękitów, żółci i czerwieni. Z najczystszych tonów. Tak opowiedział pierwsze trawy i staw, po którym pływają lilie wodne. Zaledwie kilka kwiatów. Albo to tylko obłoki odbijają się w lustrze wody? N horyzoncie majaczy dom, chyba nawet ten z pejzażu jesiennego. Demeter i Kora wyprowadziły się do jakiegoś dramatu, a chałupę przemalowano na niebiesko. W oknach trzepoczą firany i drzwi się nie zamykają, bo to przecież polski dom, taki gościnny i otwarty.

Dalej jest wiosna; roześmiana, poranna. Gra na trąbkach i fletach. Śmieje się, wymachuje kolorowymi flagami. Seledyn rozsiadł się na większej części płótna, gruzłowacieje, gęstnieje, porywa z sobą wierzby płaczące. Idą więc, ale nierówno, czasem zбочą z drogi, czasem się pogubią. „Ostatni szmat tak zwanych odpadków leśnych – czytamy w „Syzyfowych pracach” – wykręcił się w inną stronę i zdawało się, ucieka za oczy, na przełaj, polami. Rozwarła się przestrzeń płaska...”. Zupełnie taka, jak na obrazie, który wisi w GSW na parterze, tuż przy oknie.

Dziewczynka ubrana w pelerynę i czerwone kalosze podbiegła, przykleiła nos do szyby. Przywołała chłopców. Podeszli brudni, umazani, z tornistrami w nieładzie.

- Patrzcie! – mówi. – To dom babci Eugenii, ona mieszka na Wschodzie! A tam, pod gruszą, zakopał się kiedyś żółw Afik.

Agnieszka Kania
Przedruk z Gazety Wyborczej

ZWYKI - FESTIWAL TEATRÓW WIEJSKICH

ZWYKI - to wydarzenie, podczas którego mieszkańcy Warszawy i Mazowsza obejrzyli najwybitniejsze przedstawienia teatru wiejskiego. Festiwal odbył się w dniach 26-27 listopada roku na Scenie Kameralnej Teatru Polskiego w Warszawie. Otwarcia dokonał dyrektor teatru Andrzej Seweryn wraz z profesorem Lechem Śliwonikiem. Jego program składał się z dwóch nurtów: prezentacji przedstawień oraz zajęć warsztatowych. Swoje przedstawienia pokazali mieszkańcy Kurpi, Sądeczyny, ziemi podlaskiej, Wyżyny Wieluńskiej i świętokrzyskiego. Prezentacjom przedstawień towarzyszyły zajęcia warsztatowe prowadzone przez członków zespołów teatralnych, dotyczące różnorodnych technik wykonawczych charakteryzujących dany region. Były to przede wszystkim warsztaty śpiewu i tańca tradycyjnego, ale także lokalnych technik rękodzielniczych. Oba nurty festiwalu znalazły swoją kulminację w zabawie tanecznej, która odbyła się 26 listopada, a więc w ostatnią sobotę przed okresem adwentu, kiedy to świętuje się tradycyjne andrzejki. Podczas zabawy zagrały składy muzyczne wszystkich teatrów festiwalowych, a członkowie zespołów poprowadzili szybki kurs tańców tradycyjnych. Program festiwalu przedstawiał się następująco: Warsztaty Pieśni z Malinnik na Podlasiu, wycinanek z Wyżyny Wieluńskiej, pieśni i tańców świętokrzyskich, Zespół Pieśni i Tańca „Leśnianie” z Kamiennej Góry:

WESELE ŚWIĘTOKRZYSKIE – WPROWADZONY I OCEPINY, Kurpiowski Zespół Folklorystyczny „Carniacy” z Czarni: ŻYCIE PUSZCZAŃSKIE KURPIÓW, Regionalny Zespół Pieśni i Tańca „Podegrodzie” z Podegrodzia: POWRÓT PAROBKÓW Z JARMARKU GODNIEGO, gry na ligawce kurpiowskiej, wycinanki z regionu kieleckiego, pieśni i tańce Lachów Sądeckich, Zespół Obrzędowy „Kowalanki” z Kowali: PRANIE, Zespół „Malinki” z Malinnik: PEREPYLICA, Zespół Śpiewaczo-Obrzędowy z Ożarowa: WIECZÓR PANIEŃSKI OD KUCHNI, Zespół Śpiewaczo-Obrzędowy z Jakówek: ANDRZEJKI. Na festiwalu gminę Tarnogród reprezentowała Dyrektor TOK Renata Ćwik, Prezes Tarnogrodzkiego Towarzystwa regionalnego Władysław Dubaj oraz regionalni sympatycy wiejskich teatrów.

AWANTURA O BASIĘ

11 grudnia Tarnogrodzki Ośrodek Kultury gościł Zespół teatralny Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Dynowie z przedstawieniem „Awantura o Basię”. To zabawna i wzruszająca historia małej dziewczynki, która po śmierci matki zostaje wysłana pociągiem do nieznanych opiekunów. Jednak za sprawą drobnego wypadku adres, pod który ma dotrzeć Basia, staje się zupełnie nieczytelny. Rozszyfrować go próbuje dwóch aktorów, którzy - pełni dobrych chęci - doprowadzają do totalnego zamieszania. W czyje ręce trafi Basia? Jak potoczą się jej losy? „Awantura o Basię” to świetnie zrealizowany, mądry spektakl, który potwierdza starą jak świat prawdę, że warto dawać dobro innym,

że miłość rodzi miłość. I że los każdego z nas zapisany jest gdzieś w gwiazdach.

ŚW. MIKOŁAJ W TOK

5 grudnia 2011 r. w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury - tak jak w ubiegłych latach - z dalekiej Laponii do Tarnogrodu przybył Św. Mikołaj. Pilnie wyczekiwany gość zjawił się o godz. 17.00. Czas przed jego przybyciem uświetnił występ zespołów tanecznych działających przy Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury. Następnie nadeszła długo wyczekiwana chwila i Mikołaj przy pomocy swojej pomocnicy mógł przystąpić do pracy. Wszystkie zgromadzone dzieci otrzymały prezenty, a członkowie zespołów tanecznych i koła plastycznego TOK drobne upominki.

W świecie „Kartoflandii” Małgorzata Grabias

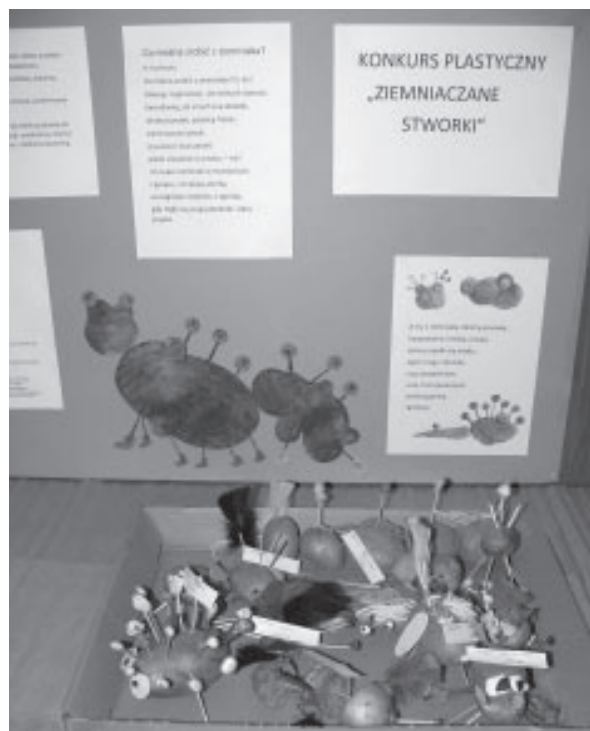
Zabawa sztuką cieszy się dużym zainteresowaniem dzieci w wieku przedszkolnym. To jedna z ważniejszych form ich działalności.

Prace przestrzenne ukazują dzieciom świat kształtów, kolorów, perspektywę. Tworząc, konstruując – wyrażają swoje emocje, zainteresowania, wykazują się inicjatywą.

Konkurs na „Ziemniaczanego Stworka”, zorganizowany przez wychowawczynię dzieci najmłodszych-p. Małgorzatę Grabias stał się świetną zabawą dla wszystkich przedszkolaków, które wykazały się pomysłowością i wyobraźnią. Wykonały one nie tylko stworki ziemniaczane, pojawiły się również wielowarzywne ozdobione plasteliną, jarzębiną, kolorowymi piórkami.

Wszystkie prace zostały nagrodzone. Upominki ufundowali Tata Ernesta i p. Magdalena i Tomasz Obszańscy.

Zostały one wyeksponowane na korytarzu naszego przedszkola. Można było je oglądać do 10 X 2011r.

„Jesienne zabawy” w plenerze podsumowały cykl zajęć związanych z tematyką zbiorów warzyw i owoców.

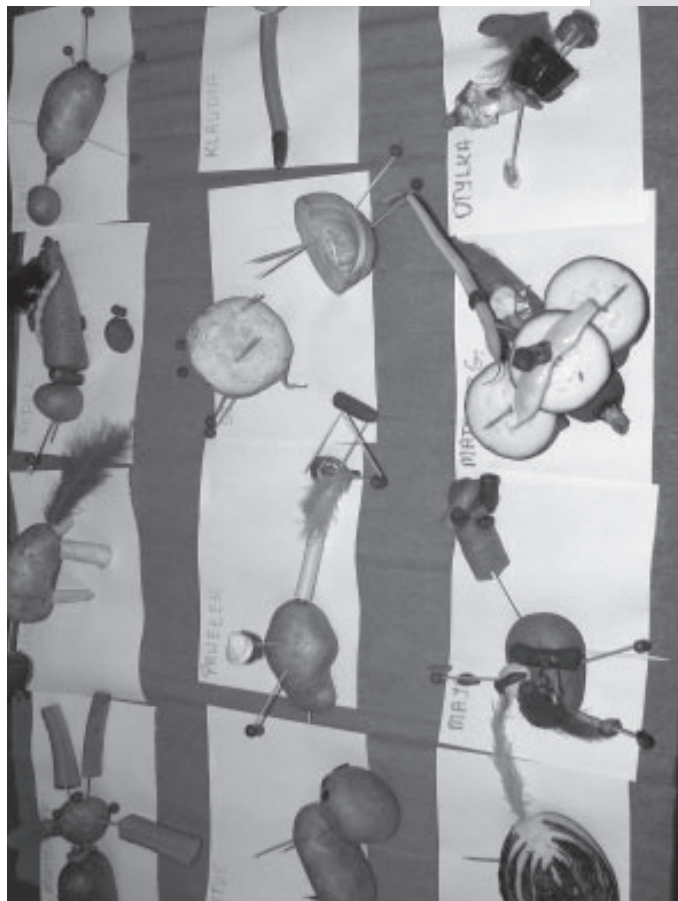
Konkurencje sportowe z użyciem ziemniaków między grupą dzieci trzy- i czteroletnich oraz pięcioletni i sześciolletnich dały dużo radości wszystkim uczestnikom.

Program zabaw przygotowały nauczycielki: p. Elżbieta Skotnicka i p. Małgorzata Grabias.

Przedszkolaki wzięły udział w następujących konkurencjach sportowych:

- sadzenie ziemniaków-układanie i zbieranie ziemniaków na wyznaczonym torze,
- toczenie ziemniaka za pomocą laski,
- zimowe zapasy (przenoszenie ziemniaka na łyżce),
- rzuty do koła,
- zbieranie ziemniaków z zamkniętymi oczami.

Nasze zdjęcia:

II miejsce w Polsce dla biblioteki w Tarnogrodzie

Miejska Biblioteka Publiczna w Tarnogrodzie zdobyła II miejsce w Polsce i otrzymała 3000 zł nagrody za najbardziej oryginalne programy obejmujące nowe pomysły na promocję czytelnictwa i najlepszy program działań realizowanych w „Tygodniu Bibliotek 2011”.

Ogólnopolski program skupia uwagę szerokiej opinii publicznej wokół problematyki upowszechniania czytelnictwa oraz ogromnej roli bibliotek w życiu społecznym i kulturalnym, która sprzyja popularyzacji różnorodnych form pracy z czytelnikami. Angażuje biblioteki, placówki oświatowe, wydawnictwa, media oraz władze lokalne w ukazaniu znaczenia książki dla kultury i postępu cywilizacyjnego, rozwoju intelektualnego, zwłaszcza młodego pokolenia.

Tarnogrodzka biblioteka znalazła się również wśród laureatów ogólnopolskiego konkursu „Pochwal się” za realizację projektów organizowanych przez bibliotekę w 2011 r., za ciekawe, niekonwencjonalne przedsięwzięcia pokazujące, że „biblioteka to więcej niż myślisz”.

- „Biblioteczka dla najmłodszych” - to projekt prowadzony przez Fundację im. Jana Amosa Komeńskiego w ramach Programu Rozwoju Bibliotek. Jego celem jest stworzenie jak najlepszych warunków dla rozwoju małego dziecka, m. in. poprzez zabawki stymulujące jego rozwój. Otrzymaliśmy od Fundacji również bezpłatnie 12 zestawów worków zabawek, gier edukacyjnych, książeczek edukacyjnych itp. My z kolei nawiązaliśmy współpracę z Miejskim Przedszkolem w Tarnogrodzie i raz w tygodniu odwiedzamy

wszystkie grupy przedszkolne, wymieniając im książeczki, woreczki, prowadząc różnego rodzaju zajęcia edukacyjne.

- „Rozegraj Unię” - Projekt jest finansowany ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu „Polska Prezydencja w Radzie Unii Europejskiej”. Jego celem jest edukacja uczniów, nauczycieli oraz bibliotekarzy na temat Unii Europejskiej i Prezydencji Polski w UE. Projekt powstał i jest realizowany dzięki współpracy z Fundacją Rozwoju Społeczeństwa Informatycznego oraz Pracowni Gier Szkoleniowych. W całej Polsce wybrano 5 województw, a w każdym po kilka bibliotek, które brały udział w projekcie, w tym także tarnogrodzka biblioteka.
- „Pomyszkuj w tarnogrodzkiej bibliotece” - to międzynarodowy projekt koordynowany przez Telecentre - Europe, pod honorowym patronatem Neelie Kroes - europejskiej komisarz ds. agendy cyfrowej. Na potrzeby akcji został uru-

chomiony specjalny internetowy licznik, który pozwolił na policzenie liczby jej uczestników we wszystkich krajach. W tarnogrodzkiej bibliotece odbywały się zajęcia komputerowe dla seniorów połączone z koncertem życzeń oraz zajęcia dla osób mających pierwszy kontakt z Internetem. Uczestnicy zapoznali się z podstawowymi zagadnieniami obsługi komputera. Największą przyjemnością był indywidualny koncert życzeń ulubionej piosenki. Przez cały okres trwania koncertu życzeń udało się zachęcić 56 osób do korzystania z Internetu, dzięki czemu bibliote-

ka w Tarnogrodzie otrzymała wyróżnienie oraz nagrody.

- **„TWOJE strony – MOCNE strony”** - Projekt Społeczny 2012 to inicjatywa Instytutu Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego realizowana wspólnie z Fundacją Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego, mający na celu włączenie dzieci i młodzieży w działania na rzecz promocji regionu. Celem projektu było zaangażowanie młodych osób, które chcą pokazać piękno swojego regionu, jednocześnie rozwijając i promując swoje pasje, talenty, a także zachęcając do odwiedzenia okolic Tarnobrodzkiego. Biblioteka znalazła się wśród 15 wytypowanych bibliotek z całej Polski, które wzięły udział w projekcie.

W nagrodę tarnobrodzkie dzieci i młodzież zjechała do Warszawy, uczestnicząc 4 czerwca 2011 r. w Pierwszych Imieninach Polski. W ramach promocji Tarnobrodzkiego na potrzeby projektu powstał film „Baśń o grodzie Tarnobrodzkiego”.

- **„Multimedialne Centrum Historii Tarnobrodzkiego”** - jest częścią „Programu Rozwoju Bibliotek” w Polsce wspieranego przez Global Libraries – przedsięwzięcie prowadzone w ramach Światowego Programu Rozwoju Fundacji Billa i

Melindy Gates, której partnerem i grantobiorcą w Polsce jest Polsko – Amerykańska Fundacja Wolności. Realizatorem Programu jest Fundacja Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego, która na ten cel otrzymała grant od Polsko – Amerykańskiej Fundacji Wolności. Celem projektu było udokumentowanie historii Tarnobrodzkiego, stworzenie materiałów dokumentalnych (film, wywiady, albumy, fotografie, prezentacje multimedialne) przedstawiających historię naszej miejscowości. Celem była również edukacja dzieci i młodzieży w zakresie fotografowania, filmowania, przeprowadzania wywiadów, montowania materiałów, podkładania dźwięku itp., a także dokładniejsze poznanie historii mieszkańców naszego miasta, udokumentowanie życia codziennego (narodziny, śluby, pogrzeby, praca codzienna) poszczególnych grup społecznych.

Uroczyste wręczenie nagród odbyło się 13- 14 października 2011 roku podczas Drugiego Ogólnopolskiego Kongresu Bibliotek Polskich w Warszawie. Patronat nad kongresem objęła Małżonka Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Pani Anna Komorowska oraz Prezydent Miasta Stołecznego Pani Hanna Gronkiewicz-Waltz.

Sprzątanie Świata Polska 2011

To, że czyste lasy świadczą o świadomości ekologicznej mieszkańców naszej planety, wiedzą wszyscy ekolodzy. Wiedzą także o tym uczniowie Szkoły Podstawowej im. M. C. Skłodowskiej w Tarnogrodzie, którzy 24 września 2011 roku wraz z opiekunami włączyli się do akcji Sprzątanie Świata 2011 pod hasłem *Lasy to życie – chrońmy je*. W ten sposób włączyli się w obchody Międzynarodowego Roku Lasów ogłoszonego przez ONZ. W piękny wrześniowy poranek grupa 35 uczniów z klas IV-VI wraz z opiekunami panią Urszulą Fedec i panem Grzegorzem Niziołkiem spotkali się z pracownikami Lasów Państwowych Nadleśnictwa Biłgoraj: panem Bolesławem Skotnickim oraz panem Marcinem Żmijanem. Podzieleni na grupy i zaopatrzeni w rękawice i worki śmieciowe udali się na sprzątanie lasu położonego przy trasie Tarnogród- Sieniawa. Uczniowie z niezwykłym zapałem ruszyli do pracy i już wkrótce widać było jej efekty. Worki pełne odpadów pozostawionych przez bez troskich turystów oraz zmęczone lecz uśmiechnięte twarze były dowodem wielkiego zaangażowania młodych ekologów. Cała akcja zakończyła się ogniskiem połączonym z pieczeniem kiełbasek przygotowanym przez Nadleśnictwo Biłgoraj. Nie zabrakło też pamiątkowych zdjęć oraz zapewnień, że w przyszłym roku też można będzie liczyć na uczniów SP w Tarnogrodzie. Zebrane przez wszystkich śmieci, dzięki uprzejmości TZK, zostały wywiezione na wysypisko.

G.N.

Uczennica Zespołu Szkół Ekonomicznych im. AK w Tarnogrodzie w elitarnym gronie stypendystów Prezesa Rady Ministrów

Marta Krasowska – uczennica klasy IV Technikum Ekonomicznego otrzymała stypendium Prezesa Rady Ministrów. Uroczystość odbyła się 16 listopada 2011 roku w I Liceum Ogólnokształcącym w Zamościu, uczestniczyli w niej przedstawiciele władz wojewódzkich – wicewojewoda Henryka Strojnowska, Lubelski Kurator Oświaty – Krzysztof Babisz, dyrektorzy szkół, nauczyciele oraz wyróżnieni uczniowie i ich rodzice. Uczennica „Ekonomika” znalazła się w grupie najlepszych uczniów województwa lubelskiego. Marcie gratulujemy, szkole życzymy dalszych takich sukcesów.

DZIEŃ PRAW CZŁOWIEKA W GIMNAZJUM

*„Edukacja jest najpotężniejszą bronią, jakiej można użyć, by zmienić świat”
Nelson Mandela*

Prawa człowieka są to podstawowe wolności, jakie przysługują każdemu człowiekowi z samego faktu urodzenia i bycia istotą ludzką. Prawa te są takie same dla wszystkich ludzi bez względu na płeć, rasę, wyznanie, etniczność, zapatrywania polityczne, narodowość, status społeczny i inne.

W 1789r. we Francji podczas Wielkiej Rewolucji Francuskiej uchwalono Deklarację Praw Człowieka i Obywatela. Przez cały XIX wiek państwa europejskie, a także Stany Zjednoczone (po wojnie secesyjnej) znosiły w swoich koloniach niewolnictwo.

Także w XIX wieku w konstytucjach państw europejskich pojawiły się pierwsze zapisy dotyczące:

- równości wobec prawa;
- wolności sumienia;
- wolności słowa;
- wolności zrzeszania się.

Podczas II wojny światowej zbrodnie hitlerowskie złamały podstawowe prawa wolności człowieka. Koalicja antyhitlerowska od początku walczyła o zaprzestanie popełniania ciężkich zbrodni oraz o przywrócenie poszanowania praw człowieka. W związku z tym po II wojnie światowej powstał międzynarodowy system ochrony praw człowieka we współpracy państw członkowskich Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ). Powszechna Deklaracja Praw

Człowieka została zaakceptowana i proklamowana przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 10 grudnia 1948 roku. Od tego czasu 10 grudnia stał się Międzynarodowym Dniem Praw Człowieka.

Prawa człowieka są dla wszystkich, ale w 1989 roku została jeszcze przyjęta Konwencja o prawach dziecka, w której zawarte zostały uszczegółowienia dotyczące ochrony najmłodszych. Konwencję do dnia dzisiejszego podpisały 193 państwa. Nigdy w historii w tak krótkim czasie aż tyle krajów nie podpisało żadnej innej umowy międzynarodowej.

Młodzież z koła dziennikarskiego przy Publicznym Gimnazjum w Tarnogrodzie wraz z opiekunką Moniką Komosą przygotowała apel z okazji Dnia Praw Człowieka. Uczniowie uświadomili koleżankom i kolegom, że na co dzień łamią prawa człowieka. Przypomnieli tak ważne słowo, jak TOLERANCJA, czyli wyrozumiałość dla czyichś przekonań, poglądów, wobec czyjegoś postępowania.

Ludzie nie rodzą się lepsi lub gorsi. Ludzie są równi, co nie znaczy, że tacy sami, ale przez prawo powinni być traktowani jednakowo, niezależnie od tego, czy są bogaci czy biedni, czarni czy biali...

Młodzież przypomniawszy, że prawa człowieka dotyczą i obowiązują wszystkich ludzi w życiu codziennym. Możemy się nimi cieszyć, lecz równocześnie jesteśmy zobowiązani bronić ich, jeżeli są odbierane innym ludziom. Uczniowie uświadomili swoim koleżankom i kolegom, że łamanie przez nich praw człowieka to m. in.: wyśmiewanie kogoś, kto słucha innej muzyki, nieposzanowanie cudzych poglądów, innej religii, wyśmiewanie kogoś, kto źle czyta, dokuczanie komuś, kto słabo biega czy źle gra w piłkę, brak wyrozumiałości dla słabszych, wolniejszych, nieśmiały. Bardzo ważne jest uświadomienie młodzieży, że bycie tolerancyjnym nie oznacza zgody na złe zachowanie. **Granica tolerancji jest zawsze dobro drugiego człowieka.** Powinniśmy reagować, kiedy widzimy, że komuś dzieje się krzywda.

Problemem wielu osób jest posiadanie uprzedzeń i stosowanie agresji wobec „kolorowych” cudzoziemców, a właściwie wobec wszelkiej odmienności. Dlaczego? Boimy się czegoś, czego nie znamy.

Innym problemem jest nietolerancja religijna. Większość ludzi uważa, że religia, którą wyznają, ich kościół jest najważniejszy. Takie podejście rodzi nietolerancję i traktowanie „tych innych” jako gorszych. Najważniejszy jest szacunek dla odmienności i sztuka współżycia z ludźmi różnych narodowości i wyznań.

Niestety, często prawa człowieka są łamane. Dzieci cierpią przez błędy dorosłych. Nie mogą spotykać się z którymś z rodziców, choć bardzo tęsknią. Częstym zjawiskiem jest też rasizm. Uczniowie poznali historię

Vesny – dziewiętnastoletniej Cyganki, która nie została przyjęta do pracy tylko dlatego, że jest przedstawicielką etnicznej grupy Romów. Jedną z uczennic w piosence o partyzancie zwróciła uwagę odbiorców na fakt, że w czasie wojen ludzie są zmuszani do zachowań, które odbierają im człowieczeństwo.

Ważne jest ciągłe przypomnienie młodemu, że zdecydowanie nie podlega tolerancji: naruszanie praw drugiego człowieka (zagrożenie bezpieczeństwa, zdrowia i życia), rasizm, przestępczość, kradzież, agresja, przemoc, brutalność, chuligaństwo, niszczenie dorobku pokoleń, brak kultury słowa (werbalne poniżanie drugiego człowieka), lekceważenie przez młodzież

ludzi dorosłych, pasożytnictwo, kombinatorstwo, kłamstwo, nieposzanowanie dobra wspólnego, nieposzanowanie czyjejś pracy, nałogi (narkomania, alkoholizm, nikotynizm), niechlujstwo (brud, brak higieny osobistej).

Pozostaje tylko mieć nadzieję, że młodzież zapoznana z prawami człowieka nie będzie pozwalała na ich łamanie. Zmieniajmy świat na lepszy i bezpieczniejszy. Dla wszystkich.

zebrała:
Monika Komosa

WIEŚCI KOŁA DIABETYKÓW

W Tarnogrodzkiej Szkole Cukrzycy odbyło się kolejne spotkanie edukacyjne. Wykład został przygotowany przez Porozumienie Zielonogórskie Lekarzy a lektorem była dr Jolanta Mazurek z Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Przychodnia Lekarska w Tarnogrodzie. Wykład pt. „Cukrzyca – co to za choroba? Jak rozpoznać? Dlaczego dobrze leczyć?” zainteresował wszystkich zebranych. Po wykładzie zebrani przyjęli plan pracy na 2012 rok.

Odnaczeni w Lublinie

W sali kolumnowej Urzędu Wojewódzkiego dnia 18 listopada odbyło się spotkanie z okazji Jubileuszowych Obchodów XXXV – lecia Lubelskiego Oddziału Wojewódzkiego PSD i Dni Walki z Cukrzycą. Z Tarnogrodu w spotkaniu uczestniczyli prezes diabetyków Władysław Chodkiewicz członek Zarządu Wojewódzkiego PSD w Lublinie, Jan Hass skarbnik koła oraz sekretarz Sądu Koleżeńskiego przy Zarządzie Wojewódzkim PSD w Lublinie. Uczestnikami spotkania byli również Burmistrz Tarnogrodu Eugeniusz Stróż oraz Kierownik Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Przychodnia Lekarska w Tarnogrodzie dr Roman Cichocki.

Po powitaniu gości i przedstawieniu sprawozdania przez prezes Oddziału Wojewódzkiego PSD Barbarę Polikarską wykład pt. „Cukrzyca wyzwanie społeczne” przedstawił doc. dr hab. Grzegorz Dzida – Wojewódzki Konsultant ds. Diabetologii. Następnie dr Piotr Dziemidok z Polskiego Stowarzyszenia Diabetologicz-

nego poprowadził wykład pt. „Powikłania w cukrzycy problemem XXI wieku”.

Po tych wykładach odbyło się wręczanie odznaczeń. Z Tarnogrodu Złotą Odznakę Zasłużony dla Polskiego Stowarzyszenia otrzymał dr Roman Cichocki za współpracę z diabetykami, Srebrną odznakę otrzymali Burmistrz Tarnogrodu Eugeniusz Stróż oraz członek koła Jan Hass.

Po odznaczeniach odbyła się prezentacja Cukrzycowego Centrum Edukacji Lilly – mgr Marioli Orłowskiej. Wszystko to przypadło w okresie obchodów Światowego Dnia Walki z Cukrzycą. Hasłem tegorocznych obchodów jest „Przeciwdziałaj cukrzycy. Teraz.”. Przy takiej okazji należy przypomnieć o tym, że zapobieganie mnie kosztuje niż usuwanie skutków.

TARNOGRÓD: Światowy Dzień Walki z Cukrzycą

W dniu 17 listopada 2011r. w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury odbyły się obchody Światowego Dnia Walki z Cukrzycą. Program obchodów przedstawiał się następująco: „Cukrzyca w liczbach” Władysław Chodkiewicz, wykład dietetyka Krzysztofa Łypa „Żywnienie dietetyczne w chorobach metabolicznych; cukrzyca, miażdżyca, nadwaga, otyłość, niedowaga, wysoki poziom cholesterolu”, wykład dra Romana Cichockiego „Cukrzyca jako choroba cywilizacyjna”, montaż słowno-muzyczny pt. „Sąd nad papierosem” przygotowany przez uczniów Zespołu Szkół Ekonomicznych

im. AK pod kierownictwem Grażyny Chamot i Katarzyny Skubisz, podziękowania oraz wręczenie odznaczeń i dyplomów dla osób i instytucji wspierających działania diabetyków w Tarnogrodzie.

Podczas spotkania były prowadzone bezpłatne badania na zawartość glukozy we krwi, pomiar ciśnienia tętniczego oraz cholesterolu. Prowadzona była również degustacja oleju ekologicznego lnianego i rzepakowego produkowanych przez państwa Obszańskich z Tarnobrodzkiego, którzy prowadzą firmę „Barwy Zdrowia”.

Tarnogrodzka Szkoła Cukrzycy informuje

W każdy pierwszy czwartek miesiąca odbywają się spotkania, których głównym celem jest przekazywanie aktualnych wiadomości na temat cukrzycy. Program spotkań jest przygotowywany przez dra Romana Cichockiego Kierownika Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Przychodnia Lekarska w Tarnogrodzie i prezesa diabetyków w Tarnogrodzie Władysława Chodkiewicza.

W grudniu rozpoczęliśmy cykl szkoleń wg planu przygotowanego przez lekarzy z Porozumienia Zielonogórskiego. Mogą z niego korzystać lekarze przeszkoleni przez autorów programu. Dr Grażyna Klenk-Jarząbek oraz Władysław Chodkiewicz uczestniczyli w konferencji szkoleniowej w Lublinie, a dr Jolanta Mazurek w podobnej konferencji w Katowicach. Nasza szkoła również przystąpiła do ogólnopolskiego programu Szkoły Cukrzycy - Porozumienia Zielonogórskiego.

Lektorami edukacyjnymi będą lekarze z Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Przychodnia Lekarska w Tarnogrodzie oraz lekarze specjaliści i przedstawiciele firm farmaceutycznych. Pełne wykorzystanie materiałów edukacyjnych będzie możliwe dzięki zakupieniu przez koło sprzętu multimedialnego sfinansowanego przez Fundację Fundusz Lokalny Ziemi Biłgorajskiej. Zapraszamy wszystkich chorych, członków ich rodzin oraz osoby zainteresowane na nasze spotkania.

Dzięki dobrej współpracy życzliwych ludzi i instytucji możemy podejmować nowe wyzwania i rozwijać działalność.

NIE OD RAZU KRAKÓW ZBUDOWANO

Od ostatniego meczu naszych zawodników minął już tydzień, a już tej zimy minie rok odkąd zaczęły się poważne problemy w naszym klubie.

Po zakończeniu sezonu 2010/2011 Olimpiakos miał spaść do klasy 'A', lecz ochroniła go przed tym finansowa niemoc pewnych klubów, teraz decyzja należała do nas, czy chcemy grać z „okręgówce” czy w klasie 'A'. Wtedy zadecydowano, że zostajemy w V lidze. Tak więc zaczęły się przygotowania, chęci było widać po ilości zainteresowanych zawodników. Większość młodych nowych w zespole. Gdy pokonał się jeden problem, pajawiał się kolejny. Kto będzie trenował? Trener się znalazł. Personalistów nie mogli ujawnić, ale i tu był kłopot. Ów szkoleniowiec wyjeżdżał za granicę, tak więc znów zostaliśmy sami. Na szczęście opiekę nad zespołem objął Robert Klecha, za co mu dziękujemy. Można śmiało powiedzieć, że

uratował on zespół, ponieważ nie mógłby on funkcjonować bez trenera. Sytuację mamy znośną, więc trenujemy. Warunki były nawet lepsze niżeli miał zespół w sezonie 2010/2011. Ale do tego nie wracamy, tworzymy nowy rozdział tarnogrodzkiej piłki. Drużyna trenowała, frekwencja na treningach wysoka, bo około 20-30 osób, zaczęliśmy się ze sobą lepiej rozumieć. Rozpoczynaliśmy od zera. Wielu mówiło, że złym pomysłem było pozostać w V lidze, ale decyzja zapadła. Wróżyono nam dwucyfrowe przegrane. Nadszedł pierwszy mecz z wielkim Turobinem. Przecież ta drużyna spisywała się wspaniale w zeszłym sezonie. Wynik niespodziewanie dobry - 1:1. Mieliśmy dużo szczęścia w tym spotkaniu.

Widać było, że w przerwie między sezonami nie tylko my mieliśmy problemy. W następnych kolejkach tak różowo nie było. Porażki z zespołami z Krasnobrodu, Aleksandrowa, Miączyna, Skierbieszowa, Różańca i na koniec z Zamościem. Widać było braki w technice, zgraniu zespołu, ale i w kondycji. Nie byliśmy w tych meczach bez szans, dawaliśmy z siebie wszystko. Z meczu na mecz było widać poprawę, ale wyniki nadal te same. Następnie zarząd doszedł do porozumienia z Robertem Klechą i Krzysztofem Tarnowskim i tak oto mieliśmy zmianę na stołku trenerskim. Debiut szkoleniowca z Księżpolem wypadł bardzo dobrze, ale nie potrafiliśmy zdobyć bramki, za to uczylił to Relax.

Następnie Zawada, pierwsi zdobyliśmy bramkę, ale zabrakło zimnej krwi. Później bardzo dobry mecz z Werbkowicami, ale zabrakło szczęścia, minimalna przegrana. Łabunie poza zasięgiem, nieudana potyczka z Łukową. I na koniec długo oczekiwana wygrana.

Bilans spotkań tragiczny. 15 spotkań, 13 porażek, remis i wygrana. Strzeliliśmy zaledwie 10 bramek, a straciliśmy aż 65.

Każdy oczekuje od zespołu seniorów wygranych, przecież reprezentujemy nasze miasteczko. Patrząc na członków zespołu trudno nazwać ich seniorami. W wygranym meczu z Majdanem Starym średnia wieku podstawowej jedenastki wyniosła 19 lat i 8 miesięcy, zagrało w niej pięciu juniorów, najmłodszy z nich to Tomasz Obszański i Konrad Korpala mający po 16 lat, a najstarszy to kapitan Mariusz Kurzydło, który ma 24 lata.

Drużyna bez przerwy się rozwija, idziemy do przodu. Postawa drużyny z meczu na mecz jest coraz lepsza, gra także, wygrana w meczu z Tanwią daje nadzieję na lepsze miejsce, niż miejsce ostatnie.

Olimpiakos ma do dyspozycji nowy orlik, a na wiosnę zostanie oddane wymiarowe boisko, które bezsprzecznie będzie najładniejszym obiektem w „okręgówce”, po obiekcie Hetmana, ale ta drużyna, nie pozostanie w „okręgówce” na długo. Za to my mamy na to spore szanse. Wiosna będzie dla nas prawdziwym sprawdzianem.

/źródło: olimpiakos.futbolowo.pl/

TARNOGRODZKIE OBCHODY 30. ROCZNICY WPROWADZENIA STANU WOJENNEGO

Lublin, dnia 16 grudnia 2011 roku

WOJEWODA LUBELSKI
Jolanta Szolno-Koguc

Pan Eugeniusz Stróż, Burmistrz Tarnobrodzkiego

**Komisja Międzyzakładowa NSZZ „Solidarność”
KWK Bogdanka**

Pan Marian Tokarski, Starosta Bilgorajski

Zarząd Oddziału NSZZ „Solidarność” w Bilgoraju

Szanowni Państwo,
Drodzy Mieszkańcy Tarnobrodzkiego,

przed trzydziestu laty polskie nadzieje na godne życie, niepodległość i koniec dyktatury kłamstwa zostały internowane, uwięzione i rozstrzelane. Poległy w „Kopalni Wujek” wraz z dziewięcioma górnikami zastrzelonymi podczas pacyfikacji strajku przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego.

Był wśród nich śp. Józef Giza, cieśla górniczy z Zamojszczyzny, którego pamięć czcimy w Tarnobrodzku, wracając do rocznicy tamtych tragicznych dni.

Czas pokazał, że racja była po stronie ofiar, naszych rodaków, którym nie dane było doczekać czasów wolnej i demokratycznej Polski.

Śp. Józefowi Gizie oraz wszystkim, którzy walcząc o lepsze jutro poświęcili swoje życie, zdrowie, siły i rodziny, winniśmy nieustającą cześć i szacunek.

Dziękuję Państwu za pamięć o ofiarach stanu wojennego oraz przesłanie dzisiejszej uroczystości przypominającej, że dana nam wolność – zobowiązuje.

Z poważaniem

Dnia 18 grudnia br. odbyły się uroczystości upamiętniające 30. rocznicę wprowadzenia stanu wojennego. Rocznica śmierci Krzysztofa Gیزی zgromadziła na tarnogrodzkich uroczystościach m. in. posłankę Genowefę Tokarską, senatora Krzysztofa Chróścikowskiego, biskupa pomocniczego Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej ks. dra Mariusza Leszczyńskiego, górników, związkowców oraz przedstawicieli władz samorządowych ze Starostą Biłgorajskim Marianem Tokarskim i Burmistrzem Tarnogrodu Eugeniuszem Stróżem na czele.

ANDRZEJKI SENIORÓW

Andrzejkowe spotkanie Klubów Seniora z Dołhobyczowa, Józefowa, Zwierzyńca, Szczebzeszyńska i Tarnogrodu, wcześniej z Zamościa, Krasnegostawu i Krasnobrodu – to już kilkudziesięcioletnia tradycja. W tym roku impreza odbyła się 24 listopada. Od wczesnych godzin porannych z kuchni Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury rozchodziły się zapachy przygotowywanych potraw, po części już wigilijnych, okraszonych olejem

lnianym z pierwszego tłoczenia. Spotkanie przebiegało w miłej atmosferze, w klimacie muzyki „Gdzie się podziały tamte prywatki”, „Kapitańskie tango”, „Walc angielski” i innych. Oprawę muzyczną jak zwykle przygotował zespół w składzie: Tomek Sikora, Łukasz Przytuła, Andrzej Fus i Sławek Falandysz.

Helena Zajac

INWESTYCJE GMINNE

W okresie od września do października 2011 r. trwały prace budowlane w budynku Urzędu Miejskiego w Tarnogrodzie. Prace polegały na rozbiorce i przebudowie schodów wejściowych oraz na budowie pochylni dla wózków inwalidzkich. Ponadto przebudowano wejście, tj. wyremontowano i zaadaptowano pomieszczenie w celu uruchomienia Centrum Obsługi Inwestora. Realizatorem zadania była firma Zakład Remontowo - Budowlany Marian Larwiński z Biłgoraja. Ogółem wartość inwestycji wyniosła 133.215,41 zł.

W okresie od lipca do października 2011 r. realizowane było zadanie pn. Budowa kompleksu boisk sportowych w ramach programu „Moje Boisko - Orlik 2012” z lokalizacją w Tarnogrodzie przy ul. Szkolnej. W ramach zadania wyremontowano i zaadaptowano zaplecze sanitarno-szatniowe w siedzibie klubu LKS Olimpiakos Tarnogród, wybudowano boisko do piłki nożnej o wymiarach 30mx62m z nawierzchnią z trawy syntetycznej oraz boiska do gry w koszykówkę oraz siatkówkę o wymiarach 19,1mx32,1m. Wartość inwestycji wyniosła 1.262.695,43 zł z czego uzyskana dotacja z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego w wysokości 333.333,00 zł oraz Ministerstwa Sportu i Turystyki w kwocie 500.000,00 zł. Wykonawcą zadania była firma POLCOURT S.A. z Warszawy.

W okresie od marca do października 2011 r. realizowany był projekt pn. Przebudowa stadionu sportowego w Tarnogrodzie, w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013, Działanie Odnowa i Rozwój Wsi. W ramach prac budowlanych wykonano drenaż odwadniający boiska, wyremontowano trybuny, zamontowano nowe krzesełka, pomalowano zadaszenie trybuny oraz wybudowano nową, płytę boiska wraz z bieżnią. Realizatorem zadania była Firma Ogrodnicza Leśniewscy Architektura Zieleni z Chełma. Wartość całkowita zadania to 727.162,04 zł, z czego wnioskowana kwota pomocy z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego to 192.687,50 zł.

Z PRAC RADY MIEJSKIEJ

Dnia 4 października 2011 r. odbyła się XII w bieżącej kadencji sesja Rady Miejskiej w Tarnogrodzie

Porządek sesji:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie kworum.
2. Przedstawienie porządku obrad.
3. Podjęcie uchwał w sprawie:
 - a) zmiany wieloletniej prognozy finansowej,
 - b) zmiany uchwały budżetowej na rok 2011.

Dnia 27 października 2011 r. odbyła się XIII w bieżącej kadencji sesja Rady Miejskiej w Tarnogrodzie

Porządek sesji:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie kworum.
2. Przedstawienie porządku obrad.
3. Przyjęcie protokołu z sesji:
 - a) XI/2011 z dnia 20 września 2011 r.
 - b) X11/2011 1 z dnia 4 października 2011 r.
4. Informacja Burmistrza Tarnogrodu o działalności między sesjami,
5. Interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
6. Podjęcie uchwał w sprawie:
 - a) wyboru ławników do sądów,
 - b) udzielenia pomocy finansowej Województwu Lubelskiemu,
 - c) zmiany wieloletniej prognozy finansowej,
 - d) zmiany uchwały budżetowej na rok 2011.
7. Informacja o stanie oświaty w Gminie Tarnogród w roku szkolnym 2010/2011.
8. Informacja o złożonych oświadczeniach majątkowych.
9. Sprawy różne.
10. Odpowiedzi na interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
11. Zamknięcie sesji.

Dnia 6 grudnia 2011 r. odbyła się XIV w bieżącej kadencji sesja Rady Miejskiej w Tarnogrodzie.

Porządek sesji:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie kworum.
2. Przedstawienie porządku obrad.
3. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
4. Informacja Burmistrza Tarnogrodu o działalności między sesjami.
5. Interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
6. Podjęcie uchwał w sprawie:
 - a) obniżenia średniej ceny skupu żyta przyjmowanej do obliczenia podatku rolnego na 2012 r.,
 - b) określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości obowiązujących na terenie Gminy Tarnogród na 2012 r.,
 - c) określenia wysokości rocznych stawek podatku od środków transportowych na 2012 r.,
 - d) zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków na 2012 r.,
 - e) uchwalenia programu współpracy Gminy Tarnogród z organizacjami pozarządowymi na 2012 r.,
 - f) określenia wzorów deklaracji i informacji podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego,
 - g) udzielenia pomocy finansowej w formie dotacji Miastu Zamość,
 - h) zmiany wieloletniej prognozy finansowej,
 - i) zmiany uchwały budżetowej na rok 2011,
 - j) wyrażenia zgody na dokonanie zamiany nieruchomości gruntowej, stanowiącej własność Gminy Tarnogród na nieruchomość gruntową, stanowiącą własność Skarbu Państwa,
 - k) przystąpienia do sporządzenia zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Gminy Tarnogród,
 - l) przystąpienia do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Tarnogród dot. elektrowni wiatrowych.
15. Sprawy różne.
16. Odpowiedzi na interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
17. Zamknięcie sesji.

ODPOWIEDŹ NA FOTOZAGADKĘ

Poniżej przedstawiamy fragmenty listu, który wpłynął do Redakcji KT

Dotyczy: odpowiedzi na „fotozagadkę” z numeru 48/2011.

W budynku przedstawionym na powyższej fotografii obecnie znajduje się hotel wraz z restauracją i salami do organizacji przyjęć i spotkań integracyjnych oraz konferencji. Na tej samej posesji, nieco poniżej poziomu, na którym umieszczony jest widoczny na zdjęciu budynek, znajdują się delikatesy.

SZANOWNA REDAKCJO!

Moim zamiarem nie jest jedynie odpowiedź na pytanie: „Co znajduje się obecnie w budynku przedstawionym na powyższej fotografii?”, ale głównym celem jest opisanie tej posesji z czasów, w których zrobiono to zdjęcie.

W posesji przedstawionej na zdjęciu w okresie powojennym znajdowała się Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Tarnogrodzie. Budynek przedstawia główną halę produkcyjną (część środkową z rampą rozładunkowo-załadunkową) oraz pomieszczenia laboratorium zakładowego (we frontowej prawej części budynku na parterze). W drugiej (tylnej części tego budynku - za przeszkleniem) znajdowały się mieszkania zakładowe dla pracowników.

W lewej części całego kompleksu, w jej frontowej części (okna widoczne na zdjęciu) znajdowały się na parterze pomieszczenia biurowe, natomiast nad nimi na pierwszym piętrze znajdowało się pomieszczenie, które miało dość duże znaczenie dla rozwoju kulturalnego mieszkańców Tarnogrodu ówczesnych lat. Była tam bowiem świetlica zakładowa, gdzie na początku lat sześćdziesiątych minionego stulecia znajdował się jeden z nielicznych telewizorów (tam oglądałem w 1963 roku jako kilkuletni chłopiec pogrzeb Prezydenta USA - Johna Kennedy'ego - było to moje pierwsze zetknięcie się z prawdziwym telewizorem). Oczywiście, był to telewizor czarno - biały, prawdopodobnie marki „NEPTUN”. Proszę zauważyć,

iż nad tą częścią budynku, na zdjęciu widnieje antena telewizyjna. Był to dość wysoki maszt, wykonany z rury stalowej, z zamontowaną na końcu anteną telewizyjną, był on nieco odchylony od pionu (przekrzywiony).

Na głównym planie na zdjęciu, przed halą przetwórczo - produkcyjną, rzuca się w oczy samochód marki „Żuk”. Był to jeden z dwóch takich samochodów, które w wówczas były eksploatowane przez tarnogrodzkie firmy. Jeden z nich należał do Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej, a drugi do Spółdzielni Pracy „Metalowiec” w Tarnogrodzie.

Były to pierwsze modele samochodów dostawczych, produkowanych przez Fabrykę Samochodów Ciężarowych w Lublinie, z silnikami dolnozaworowymi M-20, z dźwignią zmiany biegów przy kierownicy oraz z drzwiami otwieranymi od przodu (tak jak w pierwszych modelach samochodów Syrena). Jeden z takich pojazdów (odrestaurowany) znajduje się w mojej kolekcji pojazdów zabytkowych...

...Dziękując za dotychczas otrzymane egzemplarze, proszę o kolejne. Jestem bowiem człowiekiem urodzonym i wychowanym w Tarnogrodzie. Tutaj spędziłem wspaniałe lata mojego dzieciństwa i młodości. Od 1977 roku nie mieszkam w Tarnogrodzie, ale zawsze gdy znajduję się w okolicy, odwiedzam Tarnogród, mimo że nikt z mojej najbliższej rodziny już tam nie mieszka, a tylko na cmentarzu spoczywają moi rodzice. Od wielu lat mieszkam w Tychach...

Piotr Ozimek
Tychy

KRZYŻÓWKA WIGILIJNA

1. Śniegowa postać lepiona przez dzieci.

2. Bożonarodzeniowa...

3. Do niego Maryja położyła Jezusa.

4. Msza święta odprawiana w Wigilię .

5. Wszyscy mają nadzieję, że w czasie Świąt będzie go dużo leżało na dworze.

6. Tradycyjna bożonarodzeniowa ryba.

7. Jako pierwsi złożyli hołd nowonarodzonemu Jezusowi.

8. Święty przynoszący prezenty.

9. Radosna pieśń sławiąca narodzenie Jezusa.

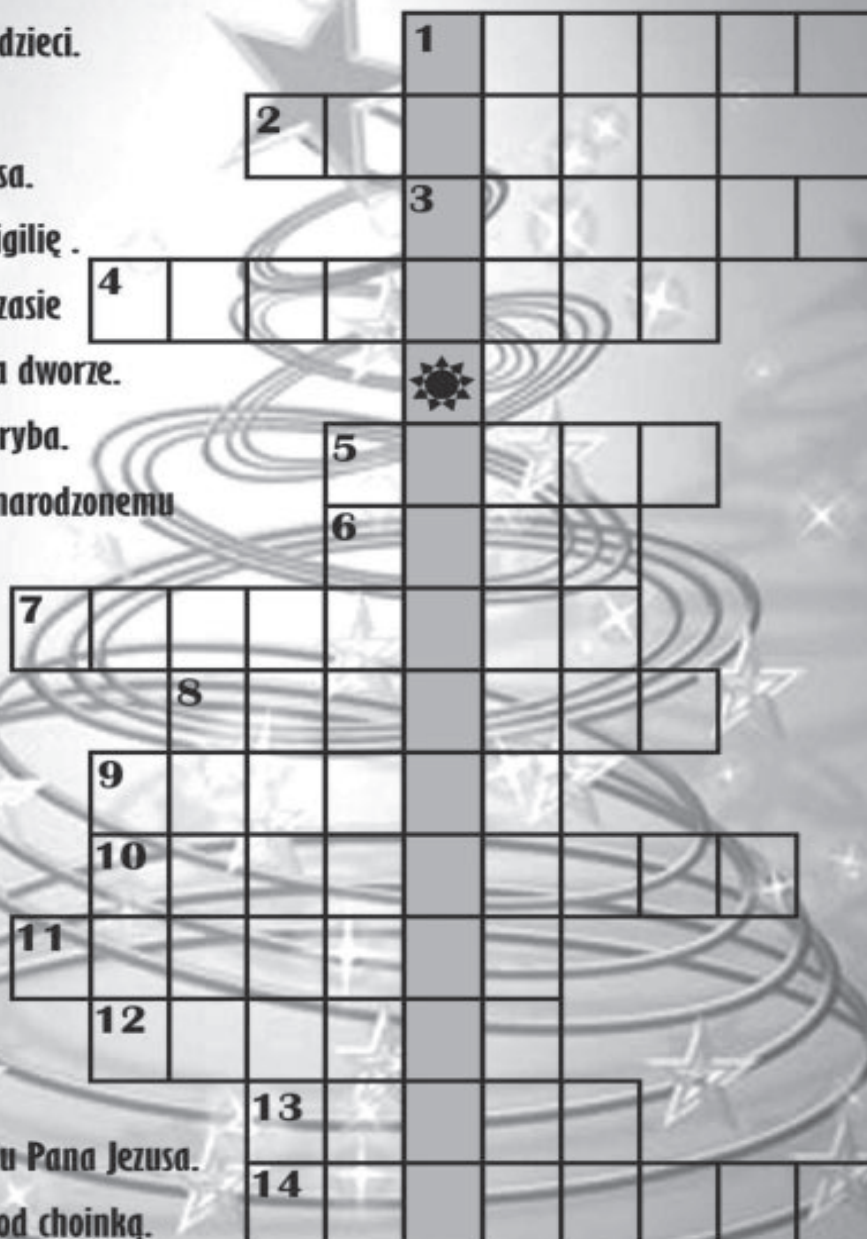
10. Wigilijna-uroczysta kolacja.

11. Wigilijny chleb.

12. Okres poprzedzający Święta Bożego Narodzenia.

13. Postać, która przyniosła pasterzom nowinę o narodzeniu Pana Jezusa.

14. Wszystkie dzieci szukają ich pod choinką.

Sprostowanie

W 47. numerze „Kwartalnika Tarnogrodzkiego” w reportażu autorstwa Agnieszki Misztal napisanym na podstawie wspomnień pani Janiny Zięby błędnie napisano, jakoby „W tarnogrodzkiej szkole uczył (...) nauczyciel, zwany Grzywaczem”. Według informacji pochodzącej od rodziny tego pana - Grzywacz to nazwisko, a nie pseudonim. Bardzo przepraszamy za pomyłkę.

WYDAWCA: Tarnogrodzkie Towarzystwo Regionalne ADRES: 23-420 Tarnogród ul. Rynek 18, tel. 084 689 70 21

REDAKTOR NACZELNY: Władysław Dubaj

REDAKTORZY WYDANIA: Renata Ćwik, Piotr Majcher, Tomasz Rogala

SPOŁECZNA RADA REDAKCYJNA: Maria Buzuk, Monika Komosa, Beata Aleksandra Kowal, Krystyna Kowal, Anna Kuziak, Elżbieta Maško, Bożena Śmieciuch, Małgorzata Paul-Zajac, Dariusz Zajac, Helena Zajac

ZDJĘCIA: Tarnogrodzki Ośrodek Kultury

SKŁAD KOMPUTEROWY: Krzysztof Żyła

DRUK: Zakład Poligraficzny „Helvetica” Biłgoraj

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i adiustacji tekstów.